

overtage forsyningen på socialområdet, uden at man har tilstrækkelig sikkerhed for kvaliteten i opgavevaretagelsen.

SF finder endvidere, at lovforslagets detailregulering af regionsrådets politiske styrelse er dybt betænkelig og udtryk for en unødvendig statsstyring. Opbygningen af regionsrådene burde som folkevalgte organer have taget sit afsæt i den eksisterende kommunale styrelseslov, således at rådene selv, inden for rammerne af denne, kunne have taget stilling til politisk styring og aflønning af menige medlemmer og udvalgsformænd. SF er selvfølgelig opmærksom på, at opgaverne i rådene bliver færre og får en anden karakter, men den nødvendige tillem্পning af styreformene, eventuelt med mulighed for forretningsudvalgsstyre, kunne have fundet sted i form af mindre tillem্পninger af styrelsesloven og i de løbende forhandlinger i de kommende forberedelsesudvalg.

SF beklager, at man igen begår den historiske fejltagelse ikke mere dybtgående at se på den politiske og administrative struktur i hovedstadsområdet, som de facto er et samlet byområde. Vi anerkender dog, at man nu tager fat om sundhedsområdet. Det er godt, at Hovedstadens Sygehusfællesskab nu nedlægges, så man dels får en samlet sundhedsplanlægning for hele hovedstaden, dels får en direkte valgt politisk ledelse. Den bliver dog noget amputeret, eftersom den ikke får egne skatteindtægter og mulighed for at foretage politiske prioriteringer på tværs af områderne, og fordi den får en meget snæver opgaveportefølje.

SF mener, at det ville have været naturligt med et direkte valgt hovedstadsråd, som kunne have bestemmende indflydelse på

- regionsplanlægningen,
- den kollektive trafik i forhold til både busser, tog og privatbaner,
- vejområdet,
- miljøområdet,
- forsyningsområdet og
- de specialiserede opgaver på undervisnings- og miljøområdet.

Dette ville give mulighed for mere både solidariske og sammentænkte løsninger for hele det samlede byområde. Man kunne så diskutere, om et sådant hovedstadsråd skulle dække det tidligere HT-område, eller om større eller mindre dele af Sjælland skulle medinddrages. Desværre

har der hverken i oplægget fra regeringens Strukturkommission, i regeringens endelige udspil eller i lovforslagene været nogen initiativer i den retning.

Endelig mener SF stadig, at der er brug for en opdeling af Københavns Kommune i en række direkte valgte bydelsråd med ansvar for de primære kommunale opgaver. Det vil både udvikle nærdemokratiet og på sigt give en billigere og bedre opgaveløsning.

Enhedslisten

Enhedslistens medlem af udvalget skal henvise til det fælles betænkingsbidrag fra S, RV, SF og EL og samtidig bemærke, at kommunalreformen er en glidebane mod mere privatisering, mere markedsgørelse, mindre demokrati og mindre velfærd i Danmark.

Det danske velfærdssamfund bygger på det lokale demokrati i amter og kommuner. Her varetages langt de fleste og største velfærdsopgaver: daginstitutioner, folkeskoler, det sociale arbejde, sygehuse og ældrepleje.

Der er stor brug for reformer i Danmark for at udvikle velfærdssamfundet. Der er mange borgere, der kommer i klemme i systemet, og der er alt for megen kassetænkning og for lidt fokus på langsigtede konsekvenser i forhold til budgetterne i hvert enkelt år. Vi har den absurde situation, at flere hundrede tusinder er sat uden for arbejdsmarkedet, samtidig med at alt for mange bliver slidt ned af at skulle løbe alt for hurtigt. Og samtidig har vi brug for flere hænder til velfærdsopgaver, bl.a. til at tage sig af børn, syge og ældre, renovere skoler, kloakker og skinner. Samfundsøkonomisk vil det ikke koste noget at ansætte flere i det offentlige, fordi vi sparer dagpenge m.v. og får samtidig mere ind i skat og moms.

Vi har behov for at udbygge demokratiet så både medarbejdere og brugere får større indflydelse og så borgere i lokalområder får mere indflydelse.

Vi har behov for stærke demokratiske regioner, der kan skabe sammenhæng mellem arbejde, boliger, uddannelser og kollektiv trafik: Regioner, der kan skabe lokale arbejdspladser, så der bliver mulighed for at bo og arbejde over hele landet frem for den stærkt stigende pendling fra såkaldte udkantområder til såkaldte vækstcentre.